

[P. Christensen.]

Mulighed for at gribe ind, saafremt der skulde vise sig Tendenser til en urimelig Stigning af Varepriserne som Følge af selve Valutaordningen.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-lade mig paa min Partigruppens Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Villemoes: Da dette Lovforslag om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta sidst behandledes paa Rigs-dagen i December 1935 for Aarene 1936 og 1937 og vedtoges mod mit Partis Stemmer, var jeg alligevel til det sidste saa optimistisk, at jeg tænkte mig, at Forholdene maaske kunde udvikle sig paa en saadan Maade, at vi eventuelt kunde vente Forslag om Ændringer inden Udløbstiden — altsaa Ændringer gaaende ud paa en Forenkling. Derfor var det mig en meget stor Skuffelse, ja, jeg kan godt sige Sorg, da den højtærede Minister i Folketinget fremsatte et nyt Lovforslag, der skulde gælde indtil 1939, og som oven i Købet vilde give Ministeren endnu mere Magt og Myndighed, end han allerede efter den gældende Lov havde sikret sig. Og at det er saadan, kan jo ikke nægtes. Det i Folketinget fremsatte Lovforslag blev vedtaget med visse Æn-dringer, som vi nu ogsaa har hørt omtale af den højtærede Handelsminister, bl. a. den, at Varigheden begrænsedes til 31. Marts næste Aar. Det blev vedtaget i det andet høje Ting i Fredags Aftes med ca. 40 pCt. af Medlemmernes Stemmer, og naar nu den højtærede Handelsminister her i Dag har forelagt det for det høje Landsting og anbefalet Tinget at vedtage det, skal jeg straks sige, at vi fra Venstres Side afgjort er imod dette Lovforslag. Vi er bund-uenige med den højtærede Handelsminister om hele denne Lovgivning; vi er vedblivende Modstandere af, at hele Danmarks Vare-omsætning med Udlandet skal foregaa, som det nu sker, og vi ser i den Udvikling, som Socialdemokraterne har ført Danmark ind i, den allerstørste Fare for alt sundt dansk Erhvervsliv. Jeg kan ikke faa Øje paa de store Goder, som det foreliggende Lovforslag skulde bringe i Forhold til den nugældende Lov, men det er maaske heller ikke Meningen.

Jeg har set, at Dagbladet „Social-Demokraten“ efter Fremsættelsen i Folketin-get skrev:

„Valutaordningen er og vil for en overskuelig Fremtid blive Hovedhjørne-stenen i dansk økonomisk Politik, og Han-

delsministeren har blot muret den endnu fastere med de Ændringer, som snart vil være gældende Lov for de kommende to Aar.“

Altsaa, Systemet skal mures fastere og fastere, det skal fæstnes saa stærkt, at det bliver Hovedhjørnestenen i dansk økono-misk Politik i en overskuelig Fremtid. Det skulde vel ikke være 7. August-Loven fra 1914, der atter her manes frem af Graven efter Flertalspartierne Valgsejre? Ved Fremsættelsen i det andet høje Ting sagde den højtærede Minister — det staar paa Sp. 1370 —:

„Ved forskellige Lejligheder har saa-vel jeg som andre af Regeringens Medlem-mer givet Udtryk for, at vi selvfølgelig ikke kunde nære Ønske om at opretholde et saa stort og for mange ubekvemt Apparat, som Valutaordningen er, længere end højest nødvendigt, og ud fra denne Opfattelse har jeg nøje overvejet, om det vilde være muligt i større eller min-dre Omfang at opgive Valutaordningen.“ Ja, hvad skal man nu tro? Skal man tro paa, hvad Socialdemokratiets Hovedorgan skrev, eller paa, hvad den højtærede Mini-ster her udtalte? Enslydende kan man jo ikke paastaa at de to Udtalelser er. Men selvfølgelig, det er den højtærede Minister, vi har at forhandle med her. Det er blot vanskeligt at blive klog paa, hvordan det forholder sig.

Een Ting er i hvert Fald let at se, nem-lig at den Ordning, som Socialdemokraterne har udbygget, ifølge Sagens Natur er og ganske afgjort maa være Vand paa Social-demokratiets Mølle, hvad jeg i øvrigt slet ikke skal sige noget som helst til. Partiet faar her en formodentlig kærkommen Lej-lighed til at drage saa meget som muligt ind under Statens Ledelse. Jeg siger, som sagt, ikke noget til det, for det hører jo med til Landets største Partis Program. Valuta-centralen er selvfølgelig det allerbedste Socialiseringsinstrument, der findes i Dag, naar Ministeren fuldt ud vil benytte sin Magt og Myndighed. Men hvis det er sandt, at vi ikke skal have Ordningen en Dag læn-gere, end det er nødvendigt, er det i den allersidste Time at faa begyndt paa en Af-vikling der, hvor det kan gøres.

Jeg har ingen Anledning til at gaa i Enkeltheder med Hensyn til de fore-slaaede Afvigelser fra den bestaaende Ord-ning. Alt dette er saa betydningsløst og underordnet i Forhold til, hvad der burde foretages, men man maa formode, at Mini-steren, hvor utroligt det end lyder, har Stemmerne rede til Lovforslagets Ved-